

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 19/09/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ VỀ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ

(BÀI CHÍN)

Phương pháp, cách thức tu trì ở những thời gian, không gian khác nhau thì sẽ khác nhau, nếu chúng ta dính mắc vào hình thức thì Phật pháp không thể lưu thông. Việc này chúng ta phải hết sức phản tỉnh! Hòa Thượng đã nhiều lần nhắc nhở chúng ta, Ngài là người xưa nhưng Ngài luôn nhắc nhở chúng ta phải bản thổ hoá, hiện đại hoá. Chúng ta không thể dùng những hình thức hoang truyền Phật pháp khô cứng như ngày trước, chúng ta cần phải thay đổi phương pháp để mọi người không bị chướng ngại khi tiếp nhận Phật pháp. Mục tiêu chủ yếu đó là mọi người tiếp nhận được lời giáo huấn của Phật, thay đổi được tập khí, phiền não, quan điểm, cách thấy, cách làm của mình. Nếu chúng ta dính mắc vào hình thức thì chúng ta đã chấp trước.

Hòa Thượng nói: **“Trong nhà Phật có vô lượng vô biên pháp môn. Cư sĩ Âu Dương Cảnh Du nói: “Người chân thật tu hành không câu nệ hình thức”. Trong mấy trăm năm gần đây, Phật pháp luôn dính chặt vào hình thức. Hình thức tuy cũng có chỗ tốt nhưng chúng ta dính chặt, chấp trước trong hình thức thì chúng ta sai rồi!”** Phật pháp là để giúp chúng ta phá đi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nếu chúng ta chấp trước vào phương pháp thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại. Phật pháp có thể tiếp cận được mọi người, giúp chúng sanh chuyển ác thành thiện, chuyển phàm thành Thánh, họ trở thành người tốt là được! Khi chúng ta nhìn thấy người khác làm không giống chúng ta thì chúng ta thường cho rằng đó là họ xen tạp. Trong nhà Phật, có những người làm ra biểu pháp đoan nghiêm nhưng có người làm ra biểu pháp tùy tiện, nhưng sự thật thì họ không tùy tiện!

Người xưa kể lại, Ngài Tuyên Lạc Sư trì giới rất tinh nghiêm, hàng ngày, Thiên Nhân mang cơm xuống cúng dường cho Ngài. Pháp sư Khuy Cơ tưởng chừng tu hành rất tùy tiện nhưng đây là cách Ngài phá chấp, căn tánh của chúng ta không thể làm được điều này. Một hôm, pháp sư Khuy Cơ đến thăm Ngài Tuyên Lạc Sư, Ngài Tuyên Lạc Sư muốn ông nhìn thấy việc trì giới tinh nghiêm sẽ được Thiên Nhân cúng dường, hai vị chờ đến qua giờ Ngọ mà vẫn không có vị Thiên nhân nào xuất hiện. Hôm sau, khi pháp sư Khuy Cơ đã đi, Thiên Nhân lại mang cơm đến cúng dường, vị Thiên Nhân nói, hôm qua có một vị Bồ Tát đến đây nên thần hộ pháp đứng rất nhiều ở núi nên vị Thiên

Nhân không xuống được. Khi đó, Ngài Tuyên Lược Sư cảm thấy hổ thẹn, mình tưởng chừng nghiêm túc tu hành, vị kia tuy tùy tiện nhưng hoá ra vị kia là một vị Bồ Tát nhập thế.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đừng tưởng rằng, chúng ta ngồi một chỗ là chúng ta niệm Phật, người khác đi làm việc lợi ích chúng sanh là họ đang không niệm Phật. Người toàn tâm toàn ý làm việc vì chúng sanh cũng là họ đang niệm Phật. Người như vậy, một ngày chỉ cần niệm một vài câu Phật hiệu thì đã tương ưng với Phật”**. Cư sĩ Lý Mộc Nguyên cả ngày bận rộn vì chúng sanh lo nghĩ, Ngài không có thời gian ăn, ngủ nhưng chính là Ngài đang dốc lực niệm Phật. Chúng ta chân thật hy sinh phụng hiến vì chúng sanh cũng chính là chúng ta đang niệm Phật. Người ngồi trong đạo tràng niệm Phật nhưng trong tâm **“tự tư tự lợi”**, không biết nghĩ đến chúng sanh thì họ niệm Phật không thể tương ưng với Phật. Một người chân thật vì phát dương quang đại giáo huấn của Phật, của Cổ Thánh Tiên Hiền, vì chúng sanh lo nghĩ thì tâm của họ là tâm của Phật Bồ Tát. Họ dùng tâm đó để niệm Phật thì **“một niệm tương ưng một niệm Phật, niệm tương ưng niệm niệm Phật”**.

Trên **“Kinh Vô Lượng Thọ”** dạy chúng ta: **“Phát Tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm”**. Nếu chúng ta chỉ phát Tâm Bồ Đề hay chúng ta chỉ một lòng chuyên niệm thì chúng ta cũng không thể vãng sanh, hai việc này phải tương bổ tương thành. **“Tâm Bồ Đề”** là tâm làm lợi ích chúng sanh, tâm phục vụ chúng sanh. Việc chúng ta làm lợi ích chúng sanh không chướng ngại việc chúng ta niệm Phật. Sau khi tôi tích cực làm việc lợi ích chúng sanh, tôi quay lại học 1200 chuyên đề và bây giờ tôi đang học **“Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”**. Sau buổi lễ tri ân ngày hôm qua, trong tâm tôi không còn nhớ việc gì, khi nào cần nhớ thì tôi sẽ nhớ. Hòa Thượng nói: **“Việc tốt, cần làm nên làm không công, không đức”**. Chúng ta phải làm mọi việc một cách tự nhiên, không nghĩ đến công đức, phước báu. Tôi tôi rất cảm động khi tôi nhìn thấy hình ảnh Hòa Thượng một mình đi qua cổng an ninh của sân bay, Ngài đã già, lưng khom khom nhưng Ngài vẫn bôn ba khắp nơi vì chúng sanh. Nếu không có những năm tháng Ngài vì chúng sanh lo nghĩ thì chúng ta cũng sẽ không có những thọ dụng như ngày hôm nay!

Bài học hôm qua Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đã có tín nguyện, nguyện tâm thì chúng ta phải thực tiễn chúng vào trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật, hành động tạo tác. Nếu chúng ta không thực tiễn thì chúng ta chỉ đang vọng tưởng”**. Chúng ta thật tin thì chúng ta phải thực tiễn. Nếu chúng ta không thúc đẩy Phật pháp, giáo dục Thánh Hiền thì thế hệ tiếp nối chúng ta sẽ không có cơ hội được học tập. Hòa Thượng nói: **“Thời của chúng ta có huy hoàng đến đâu nhưng nếu chúng ta không có người tiếp nối thì khi chúng ta không còn, tất cả chỉ còn là một sự xác xơ”**. Chúng ta sợ khổ, sợ mệt, sợ khó nên chúng ta ngồi một chỗ tu hành thì thế hệ tương lai sẽ ra sao!

Hòa Thượng nói: “**Đại sư Lục Tổ Huệ Năng chân thật tu thiền định, Ngài tuyệt nhiên không ngồi đối mặt với vách tường mà Ngài ở trong nhà bếp đã gạo, nấu cơm cho những người ở trong Thiền đường ăn. Ngày ngày, Ngài làm việc rất lao nhọc nhưng đó là Ngài đang tu thiền định. Ngài chân thật làm đến được “tác nhi vô tác, vô tác nhi tác”, làm mà không làm, không làm mà làm**”. Ngài Lục Tổ Huệ Năng “**làm mà không làm, không làm mà làm**” nghĩa là Ngài làm với tâm không phân biệt, chấp trước. Chúng ta làm với tâm chân thành, tâm tri ân, báo ân thì khi chúng ta làm xong chúng ta không lưu lại trong tâm, chúng ta đã quên hết những việc chúng ta đã làm. Đây là chúng ta “**làm mà không làm, không làm mà làm**”. Việc chân thật lợi ích chúng sanh thì chúng ta nỗ lực quên mình, chúng ta tự động, tự phát làm không cần người khác khuyến khích đó là chúng ta đang phát Tâm Bồ Đề.

Hòa Thượng từng nói: “**Các vị Tổ Sư hy sinh cả phẩm vị vì lợi ích chúng sanh**”. Người xưa kể lại câu chuyện, khi một vị Hòa Thượng sắp vãng sanh, đệ tử hỏi Ngài sẽ vãng sanh phẩm vị gì. Vị Hòa Thượng nói: “**Đáng lẽ ta vãng sanh phẩm vị thượng phẩm trung sanh nhưng vì tiếp tăng, độ chúng nên ta chỉ vãng sanh phẩm trung phẩm trung sanh**”. Hàng ngày, chúng ta có vì chúng sanh hy sinh sự tiện nghi, an ổn của mình không? Hay chúng ta hy sinh sự an tĩnh, thuần tịnh thuần thiện của mình cho tập khí, phiền não?

Hôm trước, có người xin tôi hai bộ sách, một bộ con đọc, một bộ để tương lai con của họ đọc. Đây là họ đã biết nghĩ cho đời sau, mặc dù cách nghĩ chưa hoàn toàn thấu triệt. Người xưa nói: “**Để tiền lại cho con chắc gì con đã giữ được, để sách lại cho con chắc gì con đã đọc, chi bằng trong âm thầm chúng ta để lại âm đức cho con thì đời đời con cháu ấm no**”. Phật Bồ Tát vì chúng sanh mà đến thế gian, Tổ Sư Đại Đức vì chúng ta tích cực làm nên gần 3000 năm đã trôi qua nhưng chúng ta vẫn được tiếp nhận giáo huấn của Phật. Đây là các Ngài đã để dành sách cho đời sau.

Có một cặp vợ chồng, người vợ khuyên người chồng đi tu, sau đó người chồng đã lên chùa niệm Phật. Hàng tháng, có người chuyển tiền cho người con gái của họ và bảo cô chỉ cần ở nhà niệm Phật, con của cô đang trong giai đoạn vàng để giáo dục nhưng không có ai dạy dỗ. Người chồng cảm thấy ông ngồi niệm Phật nhưng tâm của ông vẫn phiền não nên ông đã đến gặp tôi, tôi khuyên ông, người con gái nên trở thành cô giáo để con của cô có cơ hội được học văn hoá truyền thống. Khi người chồng quay trở về nhà thì người vợ đã đi tu, không còn màng chuyện thế gian. Hôm trước, khi tôi đến trường thăm các Thầy Cô giáo, tôi nhìn thấy ánh mắt của người con gái đã tràn ngập niềm tin, nghị lực, cô đã tìm được giá trị của cuộc sống, con của cô cũng đã được học văn hoá truyền thống. Chúng ta làm mất đi cơ hội giáo dục cả một thế hệ thì đó là lỗi của chúng ta!

Hòa Thượng nói: “**Tâm, nguyện, giải, hạnh của chúng ta phải tương ứng với Phật**”. Cách nghĩ, cách hiểu, việc làm của chúng ta phải giống với Phật. Phật đến

thế gian là để toàn tâm toàn ý phục vụ chúng sanh. Chúng ta mang tâm, nguyện, hạnh của Phật để niệm Phật thì đó là chúng ta đang chân thật niệm Phật. Hòa Thượng từng nói: **“Các vị tra trong Đại Tạng Kinh, trong suốt 49 năm, Phật có ngày nào nghỉ hề không!”**. Tôi đang ở Đà Nẵng, tôi chưa từng có ý niệm là sẽ ra biển, tôi tích cực làm việc ở khu đào tạo, khu vườn rau.

Khi Phật A Di Đà còn là pháp tạng Tỳ Kheo, Ngài đã phát nguyện với Đức Như Lai Thế Tụ Tại Vương là: **“Con muốn thiết lập một thế giới y chánh, trang nghiêm để làm thắng địa cho chúng sanh tu hành thì con phải làm như thế nào!”**. Đức Như Lai Thế Tụ Tại Vương đã chỉ dạy cho Ngài cách làm, trải qua vô lượng kiếp nỗ lực tu hành Pháp Tạng Tỳ Kheo mới kiến lập được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Ngày nay, chúng ta ngồi trong phòng máy lạnh niệm Phật mà chúng ta mong được làm Bồ Tát! Nếu chúng ta có năng lực thì chúng ta phải vì chúng sanh tận tâm, tận lực phục vụ.

Có một bà lão là học trò của Ngài Lý Bình Nam, Bà không biết chữ, không biết giảng pháp nhưng bà luôn muốn giúp chúng sanh tinh ngộ nên bà chuyên tâm niệm Phật, khi bà vãng sanh, bà để lại một đồng xá lợi bằng xương rất đẹp. Rấ nhiều đồng tu đến xin xương của bà để họ có động lực tu hành nhưng đồng xương vẫn không vơi. Bà lão đã có tâm, nguyện, giải, hành tương ưng với Phật, Bà muốn nhắc nhở, muốn làm biểu pháp cho chúng sanh nên Bà chuyên tâm niệm Phật. Hòa Thượng từng nhắc: **“Thời Mạt pháp, chúng sanh rất cần tám gương, chúng ta phải vì chúng sanh làm ra tám gương thật tốt!”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chân thật hiểu được đạo lý thì chúng ta sẽ biết hình thức không quan trọng, chúng ta sẽ biết được làm thế nào để chân thật niệm Phật, làm thế nào để tâm, giải, hành của chúng ta tương ưng với Phật. Cho nên đọc Kinh là niệm Phật, nghiên cứu giáo lý, làm những việc lợi ích chúng sanh bằng tâm chân thành cũng là niệm Phật”**. Khi tôi mặc vest giảng bài, áo bên trong của tôi đã ướt sũng, tôi muốn hình thức của mình gần gũi với chúng sanh hơn. Người trên mạng, nếu có duyên nhìn thấy bài giảng của tôi thì họ cũng sẽ vào học. Hòa Thượng nhắc nhở: **“Chúng ta có thể thay đổi hình thức, phương pháp tiếp cận chúng sanh nhưng bản chất của Phật pháp không được thay đổi! Chúng ta làm nhiều việc lợi ích chúng sanh nhưng chúng ta không dính mắc, tâm chúng ta vẫn một lòng cầu vãng sanh Cực Lạc!”**.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

